

Είναι ελεήμων Θεός

Εδάφια κλειδιά: **ΥΠΑΡΧΕΙ ΜΙΑ**
«Οικτίρμων και ελεήμων ΔΙΑΣΤΡΟΦΗ στην
είναι ο Κύριος, μακρόθυμος ξεπεσμένη ανθρώπινη
και πολέλεος.» φύση που γεννά φόβο για
— **Ψαλμός 103:8** τον Θεό. Φαντάζεται ότι ο
Θεός είναι άστατος,

Επιλεγμένα εδάφια: εκδικητικός και
Ψαλμός 103:1-14 ανταγωνιστικός απέναντι
στην ανθρώπινη

οικογένεια· βιάζεται και στη κρίση και στη τιμωρία. Το εδάφιο-κλειδί μας διαλύει αυτό το λάθος στη σκέψη και μιλά για τον Θεό ως ελεήμονα, γεμάτο χάρη και αργεί στο να θυμώσει.

Ο Ψαλμός 103 είναι ένα θεραπευτικό βάλσαμο, που διώχνει κάθε φόβο για τον Θεό που μπορεί να θολώσει τη σκέψη μας. Προτείνουμε στον λαό του Κυρίου να το διαβάζει και να το εξετάζει με κανονικότητα. Προσέξτε τον χαρμόσυνο τόνο του Ψαλμωδού Δαβίδ: «Ευλόγει, η ψυχή μου, τον Κύριον· και πάντα τα εντός μου το όνομα το άγιον αυτού. Ευλόγει, η ψυχή μου, τον Κύριον, και μη λησμονής πάσας τας ευεργεσίας αυτού· τον συγχωρούντα πάσας τας ανομίας σου· τον ιατρούοντα πάσας τας αρρωστίας σου· τον λυτρώνοντα εκ της φθοράς την ζωήν σου· τον στεφανούντά σε με έλεος και οικτιρμούς· τον χορτάζοντα εν αγαθοίς το γήράς σου· η νεότης σου ανανεούται ως του αετού.» —εδαφ. 1-5

Αυτό παρουσιάζει μια αληθινή και πνευματικά υγιή άποψη για το Δημιουργό μας. Είναι επιεικής. Δεν

κρατάει κακία. «Δεν θέλει δικολογεί διαπαντός ουδέ θέλει φυλάττει την οργήν αυτού εις τον αιώνα. Δεν έκαμεν εις ημάς κατά τας αμαρτίας ημών, ουδέ ανταπέδωκεν εις ημάς κατά τας ανομίας ημών. Διότι όσον είναι το ύψος του ουρανού υπεράνω της γης, τόσον μέγα είναι το έλεος αυτού προς τους φοβουμένους αυτόν. Όσον απέχει η ανατολή από της δύσεως, τόσον εμάκρυνεν αφ' ημών τας ανομίας ημών.» —εδ. 9-12

Ο Απόστολος Παύλος χαρακτηρίζει τον Θεό με παρόμοιο τρόπο: «Ευλογητός ο Θεός και Πατήρ του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, ο Πατήρ των οικτιρμών και Θεός πάσης παρηγορίας, ο παρηγορών ημάς εν πάση τη θλίψει ημών, διά να δυνάμεθα ημεείς να παρηγορώμεν τους εν πάση θλίψει διά της παρηγορίας, με την οποίαν παρηγορούμεθα ημεείς αυτοί υπό του Θεού.» (Β' Κορ. 1:3,4) Ο Δημιουργός μας αναγνωρίζεται ως ο «Πατέρας του ελέους». Η εκδήλωση του ελέους του Θεού εμφανίζεται με πολλές αποχρώσεις και μορφές. Αναγνωρίζεται επίσης ως ο Θεός κάθε παρηγορίας. Εκείνοι των οποίων οι ζωές είναι αφιερωμένες σε αυτόν μπορούν να επιβεβαιώσουν την προσωπική τους εμπειρία με τα πολλαπλά ελέη και τη βαθιά του παρηγορία.

Οι ψαλμοί του Δαβίδ έχουν ένα επαναλαμβανόμενο θέμα για το έλεος του Θεού, ίσως εμπνευσμένο από τις μεγάλες του αμαρτίες της μοιχείας με τη Βηθσαβέ και τη δολοφονία του Ουρία. Αναλογιστείτε την αγωνία του στον Ψαλμό 51: «Ελέησόν με, ω Θεέ, κατά το έλεός σου· κατά το πλήθος των οικτιρμών σου εξάλειψον τα ανομήματά μου. Πλύνόν με μάλλον και μάλλον από της ανομίας μου και από της αμαρτίας μου καθάρισόν με. Διότι τα ανομήματά μου εγώ γνωρίζω, και η αμαρτία μου ενώπιόν μου είναι διαπαντός. Εις σε, εις σε μόνον ήμαρτον και το πονηρόν ενώπιόν σου έπραξα· διά να δικαιωθής εν τοις λόγοις σου και να ήσαι άμεμπτος εις τας κρίσεις

σου.» —εδ. 1-4

Αγαπητοί αναγνώστες, είθε να παρηγορηθούμε και εμείς συνειδητοποιώντας ότι λατρεύουμε έναν Θεό του ελέους. «Καθώς σπλαγχνίζεται ο πατήρ τα τέκνα, ούτως ο Κύριος σπλαγχνίζεται τους φοβουμένους αυτόν. Διότι αυτός γνωρίζει την πλάσιν ημών, ενθυμείται ότι είμεθα χώμα....Το δε έλεος του Κυρίου είναι από του αιώνος και έως του αιώνος επί τους φοβουμένους αυτόν· και η δικαιοσύνη αυτού επί τους υιούς των υιών· επί τους φυλάττοντας την διαθήκην αυτού και ενθυμουμένους τας εντολάς αυτού διά να εκπληρώσιν αυτάς.» — Ψαλμ. 103:13-18 ■